

Sten Rönnerling

MANNEN BAKOM 40-TALET JAKTCHAMPIONS!

Få, om ens någon, kan stoltsera med en så framgångsrik hundkarriär som Sten Rönnerling. Genom åren har han dresserat närmare 40-talet jaktchampions. Han har vunnit allt som går att vinna, det mesta flera gånger. Men han är ingen utpräglad tävlingsmänniska, i stället är han en sällsynt passionerad jägare som vill jaga över bra hundar.

Text & Foto: MIKAEL GRENNARD

Trots en nyligen läkt lårbensbrott tar sig Sten en tuvig gräsmark.

”En bra hund är en bra hund oavsett ras!”

Sten Rönnerling är ett välkänt namn i fågelhundskretsar. Han har varit med i elitskiktet sedan mitten av 60-talet. Hösten 2009 vann han ånyo Vorstehklubben's rikspröv i elitklassen. Detta som 70-åring.

Drygt ett år tidigare, lagom till raphönspremiären, föll Sten från ett tak och bröt lårbenet på tre ställen. Endast några månader senare var han ute på fälten med hundar och kryckor. En sällsynt stark vilja att jobba med hundarna driver denne nestor och det är inte mycket som stoppar honom.

Hästkari i grunden

Det hela började egentligen på Jägersro på 60-talet och då var det hästar som var det huvudsakliga intresset. Det var där han märkligt nog kom i kontakt med jakthundar.

Sten har inte bara varit en framgångsrik hunddressör, han är även en väl ansedd uppfödare och utbildare av dressyrhästar. Bland annat har han två gånger vunnit det prestigefulla Breeders Trophy.

Ingen rasfanatiker

Många av landets framgångsrika hunddressörer blir ofta lite av rasfanatiker, något Sten konsekvent undvikit.

– En bra hund är en bra hund oavsett ras, konstaterar han något torrt.

I sin bana som dressör har han haft de flesta raserna i sina hundgårdar.

– Vad jag kan minnas har jag ägt labradorer, kort- och strävårig vorsteh, pointers, setters, jack russel, foxterrier, wachtel.

– Värt att minnas är också den fantastiska collie jag en gång hade till att jaga kanin med. King som han hette lärde sig med tiden att markera om det var någon kanin

Sten är så gott som varje dag ute och tränar sina hundar. Här den lovande svartvita pointern Ferrari.

hemma i hålet. Då slapp vi släppa illern i obobodda hål och blev på det sättet väldigt effektiva.

– På den tiden fick man bra betalt, tre kronor för en kanin.

Sjävlärd

Sten, som en gång guidats in på jaktens bana av en morbror, försökte lära sig av de bästa precis som han gjort för att få sina hästkunskaper.

– Egentligen är det ingen större skillnad på att dressera en häst eller en hund, menar Sten. Allt handlar om konsekvens, god omvårdnad och lite fingertoppskänsla.

Själv har han aldrig varit snål med den kunskap han skaffat sig genom åren. Många är de som på olika kurser fått lära sig allt från grunderna till de mer avancerade hemligheterna om hur man får till en fågelhund. Framför allt har Sten varit en uppskattad lärare i den ädla konsten att framföra sin hund. En nog så svår konst.

– Allt för många har mycket duktiga hundar, men kan inte föra fram dem på rätt sätt, konstaterar Sten. Man är ett par som jagar tillsammans och fungerar inte den biten blir det inte mycket skjutet.

Domare

Nu när Sten passerat 70-strecket lägger han också en lång karriär som domare bakom sig. Få domare har med sådan självskrivna aukto-

ritet fått hela provgruppen att lyssna under tystnad. Många gånger har även de som fått en skopa ovet och nog så svidande kritik från Sten lyssnat och tagit till sig. Han har alltid varit noga med att även framföra vad som kunde ha gjorts bättre.

”Sparkat hunden”

En dråplig situation, och vida berättad historia ur Stens domarkarriär, är den då en hund inte ville resa fågel. Sten står ett tag och lyssnar på föraren som med olika tillmälen försöker få hunden att avancera och få upp fågeln på vingarna.

Efter en stund går Sten fram och frågar föraren om han sparkat hunden i baken. Föraren, som är mycket noga med att han inte varit hård och på det viset förstört hundens avance, förnekar bestämt att han skulle ha sparkat hunden.

Sten till häst från den tid då det mest begav sig i hästvärlden. Hästen står i Piaff, något som anses som bland det svårare i hästvärlden.

Varvid Sten, som tycker sig sett nog, något irriterat muttrar:

– Då kanske du skulle prova det.

Uppfödare

Sten har genom åren genom sin egen uppfödning försett sig med hundar av yppersta klass. Förmodligen återkommer här det Sten kallar fingertoppskänsla. Han har inte alltid varit allt för vetenskaplig i sin avel och han hävdar själv att det inte alltid är det som står på pappret som betyder mest.

– När jag valt täckhundar har jag oftast sett till att få jaga över

dem först. Annars har vänner jag litat på jagat över dem, berättar Sten. Detta har alltid varit viktigare än alla meriter. Men meriter är likväl ytterst viktiga.

– Jag har alltid varit noga med att individerna i min avel ska ha haft få starter för att få sina meriter. Vad är ett championat värt om det behövdes 30 starter för att få till det? Bra syskon och föräldrar i all ära, men framför allt ska hundarna vara lättdresserade, avslutar Sten.

Askungen

Zyndirella, den senaste i raden av Stens framgångsrika hundar som för övrigt vann Riksprovet 2009, är en lättförd korthårstik. Givetvis är hon dubbelchampion och av gamla linjer: hon stammar i rakt nedstigande led från Stens tik Rindy som är stammoder.

Tyvärr sviker minnet Sten när tidigare provframgångar kommer på tal. Inte på grund av ålder utan för att det i så fall är mycket att komma ihåg. Men Sten kan i alla fall dra sig till minnes sex riksprovsvinster i elitklass, någon i öppenklass och tre i unghundsklass, och förstås flera andra- och tredjeplaceringar.

När det kommer till de engelska hundarna har Sten två gånger vunnit Guldpokalen och minst ett

Derby. Även ett brons i Fågelhunds-VM kommer på tal med den legendariska pointeren Copiad.

När vi börjar räkna de Jakt- och utställningschampions han tagit fram, blir det mest fingerräkning och uppskattningar, men vi kommer fram till ett aktningvärt antal. Ett 25-tal vorstehundar, åtminstone 6 pointrar, ett par settrar.

Inte bara fågel

Sten är i grund och botten långt mer mångfasetterad i sitt jaktintresse än vad de flesta känner till. Han har under årens lopp hunnit jaga i många delar av världen och väggarna i hans och fru Bodils hus talar sitt tydliga språk.

Där hänger allehanda smakprov från ett långt jägarliv. Genom åren har Sten skaffat många goda jaktvänner över hela landet och står sällan utan inbjudningar. Sten tillhör dem som varmt välkomnar vildsvinens inmarsch i våra jaktmarker. Han har under drygt 20-talet år rest till Tunisien för att jaga vildsvin, och när grisjakt kommer på tal kan man skönja en glöd som flamar upp.

Efter en kväll i Stens berättarsoffa är det inte utan att man ser fram emot en dag på fält och stubbar i sällskap med Stens hundar av yppersta klass. •

Med den välkända profilen av Barsebäcks kärnkraftverk i bakgrunden låter Sten sin unghund Hästabäckens Star resa.

FAKTA:

Guldpokalen - pointer-rasens stora pris!

ETT STÄNDIGT vandrande pris i ungdomsklass. Priset instiftades 1927 av idrottsintresserade Erik Åkerlund, (Åkerlund & Rausing).

Tävlingen görs mellan de två bästa unghundarna, och de ska gå mot varandra i minst en timme.

Pokalen som värderas till över en miljon och förvaras på museum. Pristagaren får idag nöja sig med att få sitt namn ingraverat i den ståtliga bucklan.

Riksprovet

RIKSPROVET ÄR Svenska Vorstehklubbens stora prestigeprovet. Det går växelvis på underlagen fält, skog och på fjäll. Det är ett internationellt prov varför deltagande från andra nordiska länder inte är ovanligt.

För att vinna, eller placera sig bra, ska hunden var ytterst genomtränad och behärska såväl själva fågelarbetet som bruksgrenar där långa släpspår och apportering i vatten ingår.

Ett ytterst fåtal har lyckats med bedriften att vinna mer än en gång.

När man ser Stens trofésamling tvivlar man inte på att han är en jaktlig allätare.